

Talers Bemærkninger. Jeg har bedt om Ordet i denne Sag, fordi der, uagtet de fortræffelige og udførlige Foredrag, der ere blevne holdte, i hvilke Lovforslagets almindelige Tendens og enkelte Bestemmelser ere blevne nøje og omhyggelig gennemgaaede, alligevel ikke i disse Dages Forhandlinger er blevet hørt et Ord til Forsvar for den Politik, som Købstæderne og særlig Kjøbenhavns Kommune har fulgt paa dette Omraade. Det vil derfor ikke være ubeskedent, om der lyder et Ord fra kjøbenhavnsk Side. Men jeg maa tilstaa, at Rigsdagsmænd som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og min Ringhed her staa i et lidt ejendommeligt Forhold. De Bestemmelser fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Side, som man klager over, ere blevne til, længe før vi bleve Medlemmer af Kommunalbestyrelsen; og i den Periode, i hvilken vi have haft den Ære at være Medlemmer, have vi ikke forsømt nogen Lejlighed til at gøre opmærksom paa de Betæneligheder, som disse Bestemmelser efter den Maade, hvorpaa de udøvedes frembød, og vi have gjort, hvad der stod i vor Magt, desto værre temmelig forgæves, for at faa Kommunens Holdning i disse Spørgsmaal ændret. Det kan derfor ikke med nogen Føje ventes af os, at vi skulle føre et Forsvar for Kjøbenhavns Kommune, saaledes at vi ville plædere til Frifindelse. Hvis derimod Spørgsmaalet er om at plædere formildende Omstændigheder, saa kan jeg nok gøre det, og jeg tror, at man kan gøre det med en god Samvittighed.

Ærede Medlemmer maa jo erindre, hvorledes den virkelige Stilling var. Det er bleven sagt fra flere Sider i Gaar, at Købstæderne ikke mindre end det os fjendtlige Udland af protektionistiske Grunde vare skredne til disse Bestemmelser. For Udlandets Vedkommende skal jeg ikke udtale mig — jeg tror i øvrigt, at Paastanden her er rigtig. For Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende og for Købstædernes Vedkommende i Almindelighed hævder jeg, at det er ganske urigtigt. Det er ingenlunde saa, at Købstæderne frivillig i fiskale Øjemed have indført deres Kødkontrol og alt, hvad der slutter sig dertil. Købstæderne og Kjøbenhavn — og for den sidste Vedkommende kan jeg bestemt erklære det — ere kun skredne til disse Bestemmelser under et meget stærkt Tryk fra Videnskabens Side, fra Hygieinikernes og Veterinærvidenskabens, fra den højere Landbovidenskabs Side, til Dels ogsaa fra Befolkningens egen Side. Vi gjorde det med store

Betæneligheder; vi vidste godt, hvor farligt det, som vi indlode os paa, var. Men der kom en Bevægelse op; ligesom i sin Tid Trikinfrygten kom op, saaledes kom den Bevægelse op, at man burde værne mod Nydelsen af det tuberkuløse Kød, og denne Bevægelse blev efterhaanden stærkere og stærkere. Staten forholdt sig ganske passiv, Landmændene, som vare de nærmest interesserede, forholdt sig ganske passive paa det Tidspunkt og anerkendte ikke den Fare, som truede dem selv. Der var da ikke andet for at gøre, end at Byerne maatte træde til, Byerne maatte handle, vi kunde ikke gøre andet. Vi byggede offentlige Slagtehus, vi søgte at koncentrere Slagtingen i disse Institutioner, vi indførte Besigtigelse af Kreaturerne i Slagtehusene og Kødkontrol over for det indførte Kød.

Naar man nu, efter at vi have truffet disse Foranstaltninger, kommer og siger: Luk nu op, vi komme med vore Varer, og vi forlange, at I skulle tage imod dem, uden at vi byde noget til Gengæld i Retning af Kontrol. — Ja, saa er dette meget forstaaeligt fra det Standpunkt, som jeg tror, at det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) staaar paa. Det ærede Medlem er en stor Skeptiker; han tror aabenbart ikke meget paa Tuberkulose, han tror ikke meget paa Kødkontrollens Betydning. Jeg er i det underlige Tilfælde at være ret enig med det ærede Medlem. Ogsaa for mig staaar det saaledes, at i et Land, hvor vi koge og stege vort Kød saa godt igennem — ja, fra et gastronomisk Synspunkt vist alt for meget — som vi gøre det her i Danmark, der er Faren ved at nyde det tuberkuløse Kød ikke ret stor, og jeg tror ikke, at man, hverken teoretisk eller praktisk har godtgjort Faren ved Nydelsen deraf. Men dette er et ganske tilbagelagt Standpunkt, som det aldeles ikke kan nytte at diskutere, thi vi vide jo allesammen, hvorledes Udlandet stiller sig i disse Spørgsmaal, og det er det vigtigste. Men dernæst maa det erkendes, at hvad man end mener om Sagen teoretisk set, har det været et Gode for Befolkningen, at vi ere skredne til Indførelsen af Kødkontrol. Det er et Gode, at Slagtingen er bleven koncentreret i offentlige Slagtehus, at vi ere blevne fri for den Mængde til Dels modbydelige Pesthuler; hvori Slagtingen tidligere fandt Sted hos de private Slagtere. Det har været et Gode, at Kødet blev underkastet et Eftersyn, om end ikke Tuberkulosen spiller den store Rolle med Hen-